SLADKÝ ŽIVOT

Chantelle Shawová

Druhé zásnuby

HARLEQUIN®

Chantelle Shawová

Druhé zásnuby

Překlad

Lenka Tichá

Milá čtenářko,

vždycky mě zajímá, jak věci vypadají z jiných úhlů, jak se mění jejich barvy, tvary, vůně a chuti.

V únoru, možná si ještě vzpomenete, jste si mohla přečíst příběh Carol Marinelliové nazvaný Dívka se špatnou pověstí. *A třeba si vybavíte i scénu z pohřbu manžela hlavní hrdinky, Mii, na němž se k ní chová Ariana, jeho dcera z prvního manželství, nebojím se to říct, opravdu jako pořádná mrcha. Rozhodně jste k Arianě tehdy sympatiemi zahořet nemohla.*

Jenže tento měsíc vydávám knihu pojmenovanou Jiná, než si myslel, *jejíž hrdinkou je právě Ariana. A ta scéna z pohřbu je zde také a Ariana… inu, je to jako v názvu příběhu. Je totiž úplně jiná, než jak si ji budete pamatovat z února. A pochopíte, že to, jak se chovala, bylo dáno situací, nešťastnou shodou okolností, neporozuměním, žalem…*

A mě v souvislosti s tím napadla slova, která v jedné své knize napsal velký arménsko-americký spisovatel William Saroyan:

„Vidíš-li něco, o čem jsi si jist, že to není správné, nebuď si tím jist. Jde-li o lidi, buď opravdu opatrný."

S láskou
Váš Harlequin

Chantelle Shawová

DRUHÉ ZÁSNUBY

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Greek Wedding She Never Had

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollins*Publishers*, 2021

Překlad:
Lenka Tichá

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2021 by Chantelle Shaw
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2022
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8245-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-8246-8 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-8247-5 (PDF)

PROLOG

Sluneční světlo ozářilo obrovský diamant na Eleanořině prstě. Napřáhla ruku, aby si ho prohlédla, a drahý broušený kámen vsazený do platinového kroužku se zatřpytil jako oheň. Když Jace chvíli předtím otevřel sametovou krabičku a zásnubní prsten jí ukázal, ohromeně zalapala po dechu.

Procházeli se v Paříži podél Seiny, když se zastavil a obrátil se k ní. „Prokážeš mi tu poctu a staneš se mou ženou, *pouláki mou*?“ zeptal se jí tiše.

Eleanor byla několik vteřin v takovém šoku, že si nebyla jistá, jestli mu špatně nerozuměla. Jace Zagorakis byl pro ni impozantní jako řecký bůh a připadalo jí nemožné, že by požádal o ruku *ji* – obyčejnou Eleanor Buchananovou. To se stávalo pouze v pohádkách.

„Opravdu si mě chceš vzít?“ vypravila ze sebe překvapeně.

„Ano.“ Jeho podmanivý úsměv vystřelil její srdce až do stratosféry.

„V tom případě *ano*,“ odpověděla radostně, a když jí navlékl prsten, zamrkala, aby potlačila slzy štěstí. „Moc tě miluju, Jacei,“ zamumlala, když si ji přitáhl do náruče. „Ovšemže si tě vezmu.“

„To je dobře.“ V jeho hlase zaznělo uspokojení a vzápětí ji políbil tak něžně, až jí vyrazil dech. „Dal bych přednost malé svatbě, hned jak to půjde. Není

důvod otálet a už se nemůžu dočkat, až se staneš mou nevěstou."

Eleanor měla pocit, jako by se vznášela na obláčku.

Odpoledne se procházela Tuilerijskými zahradami, než se vrátila do hotelu, který byl na dohled od Eiffelovky, a ve svém pokoji se převlékla na večeři.

Pak odemkla klíčem, který jí Jace dal, a vstoupila do jeho apartmá. Nebylo po něm ani stopy, ale přišla dřív a možná se stále oblékal, nebo byl ještě ve sprše. Rozhořel se jí obličej při vzpomínce na jeho svalnatou postavu v plavkách, když se spolu před dvěma měsíci vydali na plavbu po severních egejských ostrovech.

Silně ji to k němu přitahovalo a během následujících týdnů, když za ní pravidelně létal do Anglie ze svého domova v Soluni, se do něj zamilovala. A ačkoliv to bylo neuvěřitelné, zdálo se, že její city opětuje.

Prošla obývacím pokojem a uviděla jídelní stůl prostřený k soukromé večeři. V kbelíku s ledem se chladilo šampaňské, na ubruse stála váza s nádhernou kyticí rudých růží a vzduch prosycovala opojná vůně květin. Červené růže znamenají lásku. Eleanořino srdce se prudce rozbušilo při pomyšlení, že ty růže objednal Jace, když tuhle slavnostní večeři ve svém apartmá připravoval.

Položila na stůl krabičku s jeho oblíbeným řeckým pečivem. Byla v Paříži úplně poprvé. Když to ráno přijeli, ještě před prohlídkou pamětihodností ji Jace vzal do řecké kavárny, kde dostali malé šálky se silnou černou kávou a medové koláčky. Eleanor pobavilo zjištění, že ten nesmírně sofistikovaný a záhadný magnát Jace Zagorakis má slabost pro sladkosti. Vlastně toho o svém budoucím manželovi mnoho nevěděla. Její dědeček by jí nepochybně poradil, aby se po krátkém romantickém vzplanutí nehnala hned

do manželství, ale Kostas zemřel před šesti měsíci, a ačkoliv se po něm Eleanor stýskalo, prožívala úžasný pocit svobody, který v době, kdy byl hlavou rodiny, neznala. Moc dalších příbuzných už neměla, jen bratra a sestru, a ti těžce nesli, že ji Kostas jmenoval dědičkou hotelového řetězce Gilpin Leisure.

S mírným povzdechem pustila myšlenky na sourozence z hlavy. Dnešek byl nejúžasnější den jejího života a plula na vlně štěstí. Rozhlédla se po místnosti a uviděla za otevřenými dveřmi do ložnice postel s nebesy. Srdce se jí rozbušilo nervózním očekáváním. Dnes večer se s Jacem vyspí. Bude to její první sexuální zkušenost. Nevěděl, že je panna, a Eleanor doufala, že nebude zklamaný.

Kdykoliv ji políbil, rozpoutala se mezi nimi elektrizující vášeň. Jace v ní probouzel touhu, ale byl trpělivý a nespěchal na ni. Nyní se mu však toužila odevzdat a projevit mu lásku nejen srdcem.

Vyhlídka na to, že přijde o panenství, Eleanor netrápila. Při pomyšlení na to, že před Jacem bude stát nahá, se však na povrch vynořila její dávná nejistota. Uvidí její jizvu na zádech, která se jí táhla od krku po páteři jako následek operace, když jí ve třinácti napravovali zakřivení páteře. Ten stav zvaný skolióza vyžadoval chirurgický zákrok, kdy jí do zad voperovali dvě titanové tyče a spoustu šroubů.

Zákrok dopadl dobře, ale od té doby bojovala s tím, jak vypadá, zvlášť když začala chodit na rande a jeden přítel reagoval na její jizvu zděšením. Začala se pak v tomto ohledu cítit nesmělá a vážným vztahům se vyhýbala. Jace překonal její zdrženlivost, ale na člunu v Řecku měla plavky s vysokým límečkem nebo si přes sebe přehodila sarong.

Rozběhl se jí pulz, když uslyšela jeho zastřený hlas s výrazným přízvukem. Slabý závěs na otevřených prosklených dveřích se pohnul ve větru a Eleanor

zahlédla na balkonu jeho vysokou postavu. Držel před sebou telefon a Eleanor si uvědomila, že vede videohovor.

„Dostal jsi mou zprávu, Takisi?"

„Samozřejmě," odpověděl mu mužský hlas. *„Předpokládám, že to oznámení, že ses zasnoubil, byl jen vtip. Odjakživa jsi byl zarytý starý mládenec a odmítal ses ženit."*

„Situace není taková, jak vypadá," protáhl Jace.

Eleanor vykročila k chodbě, aby tam počkala, dokud Jace nedotelefonuje, ale vzápětí zaváhala, protože ji jeho cynický tón zmátl. Ti dva se sice bavili svou mateřštinou, ale díky dědečkovi mluvila řecky plynně.

„Takže jsi opravdu zasnoubený s Eleanor Buchananovou?" Muž na telefonu, Takis, působil otřeseně. *„Přestože je to vnučka Kostase Pangalose, kterým jsi během jeho života tak opovrhoval?"*

„Moje nenávist ke Kostasovi po jeho smrti nepolevila," pronesl Jace ledovým tónem, jaký od něj Eleanor ještě nikdy neslyšela.

Zmocnil se jí pocit, jako by jí po zádech klouzala kostka ledu. Svědomí na ni naléhalo, aby odešla, protože ji Jace ještě dobrých deset minut nečekal a měla by ctít jeho soukromí. Ale jakmile Takis znovu promluvil, jako by úplně ztuhla.

„Léta jsi mi vykládal, jak Kostas podvedl tvého otce a sebral Dimitrimu podíl na jejich hotelu, takže ho úplně zruinoval. Tak proč by sis proboha bral jeho vnučku?" Takis působil nevěřícně.

„Víš, že než Kostas umřel, snažil jsem se Pangalos koupit, ale odmítl mě. Když jsem slyšel, že vedením Gilpin Leisure pověřil Eleanor, nevěděl jsem, jestli o tom sporu mezi mým otcem a jejím dědečkem ví," pokračoval Jace ponurým hlasem. „Proto jsem tě požádal, abys ji oslovil a pokusil se ji k prodeji hotelu přesvědčit."

„A poněvadž jsem se s Eleanor setkal, tvá volba nevěsty mě překvapuje o to víc,“ zamumlal Takis. *„Je sice nenápadným způsobem okouzlující a půvabná, ale nepatří mezi sexbomby, se kterými obvykle chodíš. Na druhou stranu její sestra, která žije bujařejším způsobem života, je ohromující, alespoň z fotek, které jsem viděl v médiích.“*

Jace se zasmál, ale nebyl to vlídný smyslný smích, který Eleanor přitahoval, když se s ním seznámila v Řecku. Tentokrát zněl chladně a cynicky.

„Je pravda, že Eleanor není do očí bijící páv jako její nápadná sestra. Je spíš takový nevýrazný vrabec. Ale nezasnoubil jsem se s ní z lásky.“

Eleanor se zajíkla. Byla otřesená a měla pocit, jako by jí někdo drtil plíce ve svěráku, takže pro ni dýchání znamenalo muka. Jace ji často nazýval *pouláki mou*, což v angličtině znamená „ptáček“. Věřila, že ta přezdívka znamená projev náklonnosti, a přitom ji srovnával s nevýrazným vrabcem! A jako by to nebylo dostatečně zraňující, zjevně si myslel, že je její sestra Lissa atraktivní.

V Eleanořině hrudi propukla bolest, jako by jí srdce probodl šíp. Jace mě *miluje*, ujišťovala se horlivě. Proč by mě jinak žádal o ruku?

Ale vlastně jí nikdy opravdu neřekl, co k ní cítí.

Pochybnosti se jí honily v hlavě, když si uvědomila, že nikdy neřekl ta dvě slůvka, která od něj toužila slyšet. Kdykoliv mu řekla, že ho miluje, přivinul si ji do náruče a líbal ji, dokud se nechvěla touhou. Ale právě teď o ní řekl, že na ní není nic zajímavého.

Zadívala se na svůj odraz ve vysokém zrcadle na zdi a jako by jí spadly klapky z očí. Nové šaty, které si narychlo koupila, když ji Jace pozval, aby s ním strávila víkend, byly romantické volánkové z růžového tylu, ale rozhodně nebyly sexy. Dlouhé vlasy si svázala dozadu barevně ladící růžovou stuhou. Výstřih byl

sice odvážnější než její obvyklý zdrženlivý styl, ale než za Jacem přišla, ztratila odvahu a přehodila přes sebe propínací svetr.

Ve srovnání s elegantními Paříženkami, které nakupovaly na Champs-Elysées a nepochybně poutaly Jaceovu pozornost, nebyla sofistikovaná ani sexy. Kdyby měla být upřímná, nechápala, proč ho vůbec přitahovala. A teď se ukázalo, že jí celou dobu lhal. Eleanor se zvedl žaludek. Věnovala mimořádnou péči tomu, aby si nanesla mejkap, ale nyní jí z očí vyhrkly slzy a řasenka jí stékala po tvářích.

Vybavila si, že několik týdnů poté, co její dědeček zemřel na infarkt, přijel do oxfordského hotelu Francine's, součásti řetězce Gilpin Leisure, nějaký muž a představil se jako Takis Samaras, výkonný ředitel řeckých luxusních hotelů Perseus. Velmi se zajímal o koupi Pangalosu, ale Eleanor odmítla s tím, že žádný majetek spadající pod Gilpin Leisure neprodá.

Nyní pochopila, že Jaceovi jde pouze o hotel a o ni vůbec nestál. Zdrtilo ji, když odhalila, co si o ní skutečně myslí, a nejradši by utekla a ukryla se jako raněné zvíře, ale když znovu promluvil, donutila se zůstat na místě.

„Svatba s Eleanor je jediný způsob jak vznést nárok na hotel, který její dědeček sebral mému otci. Zjistil jsem, že klauzule v Kostasově poslední vůli stanovuje, že Pangalos musí zůstat v rodinném vlastnictví." Jace zaklel. „Ten prohnaný starý lišák se musel škodolibě chechtat, že mi zabránil, abych vztáhl ruce na hotel, jehož polovina měla být po právu moje. Ale pak jsem se seznámil s jeho vnučkou a snadno jsem Eleanor přiměl, aby se do mě zamilovala."

Jace zastrčil telefon do kapsy a přešel přes balkon. Z apartmá uslyšel slabý zvuk a přes tenký závěs zahlédl postavu. Ozvalo se tiché cvaknutí zavírajících

se dveří, a když vkročil do místnosti, nikdo tam nebyl.

Jeho čelo se vyjasnilo, když uviděl na stole krabičku s pečivem s názvem řecké pekárny na víčku a odhadl, že mu ji do apartmá doručil člen hotelového personálu. Otevřel ji. Za výběr těch sladkostí byla jistě zodpovědná Eleanor – uvnitř byly *baklava*, *loukoumade* a jeho nejoblíbenější *katani*, koláčky namočené v mandlovém sirupu.

Jace pil umírněně alkohol a nikdy nebral drogy, ale Eleanor se přiznal, že má rád sladké. Bylo od ní typické, že si na to vzpomněla a připravila mu dárek. Prohrábl si strniště na bradě a při pomyšlení na svou snoubenku se zamračil.

Před dvěma měsíci se náhodou rozhodl navštívit Pangalos Beach Resort na poloostrově Sithonia v regionu Chalkidiki v severním Řecku. Tehdy se tam od svých jedenácti let vrátil poprvé a okamžitě se mu vybavily hořké vzpomínky, jak Kostasova ochranka jeho i rodiče násilím odvádí z budovy.

Hotel byl značně zmodernizován a uvnitř skoro k nepoznání. Ale jakmile Jace vkročil do vestibulu, představil si matku s otcem, jak tam stojí ruku v ruce a čekají, aby přivítali hosty. Ti se tam každý rok vraceli hlavně díky osobnímu přístupu, na kterém Jaceův otec trval. V Pangorakisu, jak se tehdy hotel jmenoval, se cítili jako součást velké šťastné rodiny.

Jenže Kostas byl rozhodnutý zacílit na jiný druh klientely – na boháče, kteří chtěli pětihvězdičkový přepych a byli ochotni za něj zaplatit. Hádky kvůli budoucímu směřování hotelu vedly k rozpadu přátelství obou mužů a Kostas díky penězům bohaté anglické manželky a za pomoci vlivných řeckých přátel převzal nad Pangorakisem kontrolu a později změnil název na Pangalos.

Před šesti měsíci k překvapení všech náhle zemřel

a pověřil vedením Gilpin Leisure vnučku Eleanor. Podle všeho její starší bratr Mark Buchanan zuřil, že ho dědeček zcela opominul. Eleanor ho pak sice jmenovala výkonným ředitelem hotelu Pangalos, ale Jace slyšel klepy, že se Mark zajímá víc o hraní blackjacku v kasinu než o řízení hotelu.

Jace tehdy kráčel po terase s bazénem a mladé ženy, která seděla na lehátku s hlavou skloněnou nad knížkou, si skoro nevšiml. Ale zaslechl číšníka, který jí přinesl pití a zeptal se: „Bude to všechno, slečno Buchananová?"

To jméno Jace upoutalo. Poznal Eleanor z fotografie v novinách, když byla oznámena smrt jejího dědečka. Na první pohled mu připadala nevýrazná. Tmavě plavé vlasy měla stažené dozadu z nepřitažlivého obličeje. Její bledá pleť se na slunci měnila na růžovou. Všiml si jejích pěkných nohou, než přelétl očima přes její hezky tvarovanou postavu.

Měla na sobě jednodílné plavky, které zakrývaly celé tělo od krku až po stehna, nemaskovaly však jemné křivky boků a pevných ňader. Jaceovi ty zdrženlivé plavky kupodivu připadaly svůdnější než bikiny, ve kterých se jiné ženy opalovaly u bazénu. Podle jeho názoru bylo fascinující vše, co bylo neznámé, jako zabalený dárek k narozeninám.

Bez jakéhokoliv úmyslu se posadil na prázdné lehátko vedle Eleanor. Od dospívání flirtoval se ženami a zjistil, že jeho pěkný zevnějšek s tmavými vlasy a svalnatým tělem přitahuje pozornost. S mistrovským uměním vtáhl Eleanor do hovoru. Pozorně ji sledoval, když se představil, ale nijak na jeho jméno nereagovala.

K jeho překvapení byla Kostasova vnučka okouzlující, i když poněkud vážná. Připadalo mu jako výzva vyvolat u ní úsměv a zvednuté koutky jejích širokých úst měly nečekaný účinek na jeho libido. Usoudil, že

by mohlo být užitečné poznat ji líp, ale na svatbu ani nepomyslel, když se k ní připojil na výletní plavbě kolem ostrovů Thasos a Lemnos.

Během té cesty se mu Eleanor svěřila, že ji tíží zodpovědnost, kterou jí dědeček předal. „Ráda bych naplnila dědečkova očekávání a doufám, že by na mě byl hrdý," sdělila Jaceovi. „Vybudoval z hotelu Pangalos úspěšný podnik úplně sám."

Jace zatnul zuby, když slyšel, jak Kostas změnil historii, aniž by jeho otci připsal zásluhu za tvrdou práci. Ale bylo jasné, že Eleanor dědečka milovala, a Jace jí neřekl pravdu, že Kostas bezohledně připravil Dimitriho o jeho podíl na podniku, který oba začali budovat spolu.

Jaceovi bylo patnáct, když našel otce pod srázem útesu. Ačkoliv se to zdálo být neuvěřitelné, Dimitri stále žil a s posledním dechem syna zapřísahal, aby kvůli matce získal zpátky rodinný podíl hotelu na Sithonii. Jace dvacet let poháněla nenávist ke Kostasovi a odhodlání splnit otcovo poslední přání. Teď si uvědomil, že Eleanor je jeho šance. Manželství s ní mu dovolí vznést nárok na částečné vlastnictví hotelu Pangalos, a navíc ho uspokojí i vědomí, že by se Kostas obracel v hrobě.

Byl to jednoduchý a přesto dokonalý plán, pomyslel si Jace, když došel k baru a nalil si do skleničky štědrou dávku sladové whisky. Mrkl na hodinky. Za dvě minuty sedm. Eleanor tu už brzy bude. Vlastně ho překvapilo, že na jejich slavnostní večeři nepřišla dřív.

Zachmuřil se, když si vybavil ohromenou radost v Eleanořiných očích, když ji požádal o ruku. Pochopitelně jí nesdělil skutečný důvod, proč chtěl, aby se stala jeho ženou. Jeho hlavním cílem bylo dosáhnout úplného vlastnictví hotelu Pangalos. Kostas zničil jeho otce, a proto teď on zničí Kostasův odkaz.

A manželství bylo cenou, kterou byl ochotný zaplatit, aby získal, co chtěl.

Napil se whisky a přemýšlel o tom, že každé manželství je v podstatě pošetilá hra. Několik jeho přátel už skončilo s drahým rozvodovým vypořádáním. Byl vděčný, že ho Katerina před lety odmítla. Sakra, pořád to bolelo a chvíli trvalonež se mu zlomené srdce zahojilo. Ale její odmítnutí ještě umocnilo životní lekci, kterou mu uštědřila Kostasova zrada. Na věrnosti nezáleží a peníze znamenají všechno. Pouze v tomto případě mu klauzule v Kostasově závěti zabránila hotel Pangalos koupit.

Proto se ožení s Eleanor Buchananovou a vychutná si sladké vítězství, že konečně pomstil otcovu smrt. Mrzelo ho jen to, že se Kostas už nedozví, co ztratil. Pokud šlo o jeho nesmělou nevěstu, Jaceovo tělo se napjalo dychtivým očekáváním, že si dnes večer odnese Eleanor do postele. Věděl, že ho chce, a její vroucí reakce, když ji líbal, ho příjemně překvapila. Ještě překvapivějším bylo jeho nutkání milovat se s ní. Cítil, že se v její zdrženlivé povaze skrývá smyslnost, kterou ho těšilo probouzet.

Jak Takis poznamenal, nepatřila mezi sexuálně sebejisté ženy, které si Jace obvykle vybíral. Nekomplikoval svůj život emocionálními pletkami a po svatbě v tom hodlal pokračovat. Až se Eleanor stane jeho manželkou, zajistí jí během trvání jejich manželství přepychový životní styl a po rozvodu jí dá štědré vyrovnání. Zavrhl pocity viny, že ji zaplétá do sporu, o kterém vůbec nic neví.

S hlubokým uspokojením, jak se všechno vyvíjí, dopil zbytek whisky a znovu pohlédl na hodinky. Jedna z vlastností, které měl na své snoubence rád, byla její dochvilnost. Během minulých měsíců létal většinu víkendů do Anglie, aby ji viděl. Pokaždé, když ji vzal do restaurace na večeři, čekala na prahu

a nesnažila se zakrýt radost, že ho vidí. Pomyšlení na Eleanořinu dychtivost v něm vyvolalo další bodnutí viny, protože si byl naprosto jistý, že se do ní nikdy nezamiluje.

Ozvalo se zaklepání na dveře. Proč si Eleanor neodemkla klíčem, který jí dal? pomyslel si, zatímco šel otevřít.

„*Monsieur* Zagorakis." Na chodbě stál správce hotelu. „Mám pro vás dopis od *mademoiselle* Buchananové."

„Merci." Jace od něj zamračeně převzal zapečetěnou obálku. Zavřel dveře, otevřel ji a do dlaně mu vypadl diamantový zásnubní prsten, který dnes navlékl Eleanor na prst. Co to má sakra znamenat?

Vzkaz byl krátký.

Vím, co jsi udělal, a nechci si tě vzít.

Jace zatnul čelisti. V myšlenkách se vrátil do doby, kdy byl mladík a Katerina posměšně odmítla jeho nabídku k sňatku. Jako dělník na staveništi šetřil měsíce, aby jí koupil zásnubní prsten, ale přezíravě pohlédla na drobný diamant, který jí hrdě nabídl.

„Samozřejmě že si tě nevezmu! Chci manžela, který má peníze a vyhlídky na kariéru," utrousila. *„Ne někoho, kdo byl ve vězení a má záznam v rejstříku. Jsi sice sexy hřebec, Jace, ale pro mě nejsi dost dobrý."*

Krátce nato se doslechl, že se Katerina vdala za lodního magnáta, který byl dost starý na to, aby byl jejím otcem. Znovu si přečetl Eleanořin vzkaz a zmocnila se ho nevolnost, když si uvědomil, že se musela dozvědět o jeho minulosti.

Neviděl důvod, proč jí to vykládat. Stalo se to už dávno a za své činy zaplatil. Kromě toho se bál, aby jeho nabídku k sňatku neodmítla. Bez svatby by hotel nezískal, ani nesplnil slib daný otci.